

Έπεσε στο βαθύ ποτάμι για να σωθεί από τον πειρασμό και στάθηκε όρθιος στο νερό!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

[Στον Άγιο Παΐσιο Αγιορείτη] είχε διηγηθή [ο

Ρώσος μοναχός Γέρο-Αυγουστίνος (1882 – 1965)], πως στο μοναστήρι εκείνο ήταν όλοι Γεροντάκια σχεδόν και αυτόν έστειλαν ως διακονητή, για να βοηθή έναν υπάλληλο της μονής στο ψάρεμα, γιατί η Μονή συντηρείτο από την αλιεία.

Μια μέρα, λοιπόν, είχε έλθει η κόρη ενός υπαλλήλου και είπε στον πατέρα της να πάη γρήγορα στο σπίτι για μια επείγουσα δουλειά και κάθισε εκείνη για να βοηθήσει. Ο πειρασμός όμως την είχε κυριεύσει την ταλαίπωρη και, χωρίς να σκεφθή όρμησε πάνω στον Δόκιμο με αμαρτωλές διαθέσεις.

Εκείνη τη στιγμή τάχασε ο Αντώνιος [το βαπτιστικό του όνομα], γιατί ήταν ξαφνικό. Έκανε τον Σταυρόν του και είπε: “Χριστέ μου καλύτερα να πνιγώ παρά να αμαρτήσω”, και πετάχτηκε από την όχθη μέσα στο βαθύ ποτάμι!

Αλλ’ ο Καλός Θεός βλέποντας τον ηρωισμό του αγνού νέου, που ενήργησε σαν νέος Άγιος Μαρτινιανός, για να διατηρηθή αγνός, τον κράτησε πάνω στο νερό, χωρίς να βραχή!

Μου έλεγε:

- Ενώ πετάχτηκα με το κεφάλι κάτω, δεν κατάλαβα πως βρέθηκα όρθιος πάνω στο νερό, χωρίς να βραχούν ούτε τα ρούχα μου!

Εκείνη τη στιγμή είχε νιώσει και μια εσωτερική γαλήνη με μια ανέκφραστη γλυκύτητα, που είχε εξαφανίσει τελείως κάθε λογισμό αμαρτωλό και κάθε ερεθισμό σαρκικό, που του είχε δημιουργήσει προηγουμένως με τις άσεμνες χειρονομίες της η κοπέλα. Όταν είδε μετά η κοπέλα επάνω στο νερό όρθιο τον Αντώνιο, άρχισε να κλαίει μετανιωμένη για το σφάλμα της και από συγκίνηση για το μεγάλο θαύμα.